

OBRAZ

Gabriela Lamichová

Ilustrace Václav Houf

V amerických Kordillerách se v červenci roku 1969 usídlila jugoslávská skupina zoologů, aby v oblasti Skalnatých hor prozkoumala život divokých zvířat. Vedoucí výpravy byl zoolog Ivan Dorovič, který měl pod dohledem dalších pět mužů.

Po čtyřech týdnech úmorné práce všichni s radostí přijali den odpočinku. Leželi na skládacích lehátkách pod stíny stromů. Jedni spali, druzí zas přemýšleli o zítřejším odjezdu nebo o práci, kterou splnili. Náhle se vymrštila svalnatá ruka Jariščina: „Podívejte se na oblohu, něco tam strašně rychle letí!“ Než však se spáči vzpamatovali, bylo nebe čisté. Místo nadávek se všichni kromě vedoucího otočili na druhou stranu a spali dál.

„Jariščine, půjdu se projít, oznam to ostatním, až se probudí,“ řekl Dorovič.

„Ale Ivane...“ Jeho slova však mladého odhodlaného člověka nedokázala zastavit.

Po namáhavém výstupu vyšel Ivan náhorní planinou k řídkému porostu.

V dáli se začalo něco pohybovat směrem k němu. Vyděšeně zůstal stát. Před ním se objevil úžasný tvor. Byl menší postavy se světlýma očima. Oděný byl v šedém obleku s různými tlačítky na břicho. Připomínal trpaslíka s velmi příjemnou tváří.

„Nacházím se na planetě Země?“ zeptal se tvor tenkým hlasem.

„Ano,“ vykřikl Ivan, nechápající, o co jde.

„Potřebujeme jeden exponát nejvyvinutějších bytostí Země,“ pokračoval tvor.

Teprve teď pochopil, že si ho ten tvor chce někam odvézt.

„Ne, ne!“ vykřikl Ivan a křičel by dál, kdyby ho nezarazil pohled malého tvora. Z jeho tváří vyzařoval údiv.

„Vás taky nechceme, na Zemi žijí bytosti mnohem

vyvinutější, než jste vy," odvětil s rozhodností tvor.

Ivan na chvíli přestal vnímat okolí. Když se probral, nikdo už před ním nestál. Náhle se něco blýsklo na obloze.

„To je přece...!“ vykřikl Ivan. „Nebo to byl jen zvláštní sen?“ Do tábora se vrátil až za šera. Nikomu nic neřekl a šel spát.

Uplynuly dva roky. Ivan byl se svou ženou a dvěma dětmi u Jaderského moře na dovolené. Bylo krásné odpoledne. Opaloval se na skále, když v dálce uviděl hejno delfínů. Vyskakovali z moře a pískali různými odstíny hlasů. Jeho pohled se zaostřil na plovoucí hejno. Náhle vyskočil rozčilením. Tenkrát po tom divném setkání uviděl na obloze obraz delfína!